

самата рѣка Рака-Дере, достига до сливането на двата си притока: рѣкитѣ Амбаръ-Дере и Бъчва-Дере, упиѣта се по течението на последната и продължава да слѣдва по него до сливането на Бъчва-дере съ Арпа-Гидикъ-Дере. Тукъ тя напуца рѣката Бъчва-Дере, влиза въ р. Арпа-Гидикъ-Дере и като върви нагорѣ по течението, до самото ѝ начало, достига дефилето Арпа-Гидикъ и връха на Арпа-Гидикъ, на нѣколко метра на сѣверъ-сѣвероистокъ отъ една забѣлжителна скала, нарѣчена Къзъ-Кая, лѣжаща върху водораздѣла мѣжду Марица и Арда. Въ движението си по горѣказанитѣ рѣки, тя остава къмъ България селата Юч-Тепе и Козекъ, а отъ къмъ Турция — с. Албуружъ или Ала-Бурунъ-Къой.

Отъ дефилето Арпа-Гидикъ до връха Переликъ-Тепе, находящъ се право на югъ отъ селото Широка-Лѣка, границата подъ общо едно направление — западъ-югозападно слѣдва постоянно водораздѣлната линия на Централнитѣ Родопи. При излизанieto отъ Арпа-Гидикъ тя минава най напредъ прѣзъ спомѣнатата горѣ скала (глѣдай карта № 5), хваща гребена на Аква-Тепе; спуща се почти право на югъ по водораздѣла мѣжду селата Хамбаръ-Дере-Къой, което остава въ Турция и Карамунъ-Къой — въ България, дохажда до билото на Караколъс-Дагъ и слѣдъ като извървява и него подъ западно направление, достига последователно връховетѣ: Ениханъ-Баба, Чаль-Тепе, Буржовъ-Пожаръ, Святий-Духъ, Момина-Вода, Святи-Георги, Караманецъ, Сачу-Мекатъ и Букова-Планина (Буковецъ). Достига слѣдъ това гребена на Черна-Гора (Караманджа), на югъ отъ Чепели-Дагъ, на Караджа-Евресъ, Котлица, Ески-Кулакъ Тузлу-Тепе, Кузун-Яталъ; прѣминава прѣзъ прохода Мезаръ-Гидикъ и връха Чурукъ-Тепе и допира до Переликъ-Тепе.

Отъ Переликъ-Тепе границата пакъ напуца това положение, което е имала до 1886 година и спорѣдъ протоколитѣ на Турско-Българската коммисия отъ сѣщата година, направлява се на сѣверо-западъ по водораздѣла на Каравлъкъ-Тепе и достига до връха Милко-Тепе, като остава на Турция селото Мугла. Отъ последний връхъ тя се направлява къмъ сѣверъ-сѣвероистокъ; слѣдва по билото на Кулакъ-Яйласъ-Съртъ и отива да прѣсече Широкалъчката рѣка, въ сливането ѝ съ Брѣска рѣка (Брѣска-Дере), като дава селото Широка-Лѣка на България, а колибитѣ Катранъ-Чукуръ на Турция. Влиза слѣдъ това въ Брѣска рѣка, качва се нагорѣ по талвега ѝ до самото ѝ начало и щомъ достигне връха Кара-Валканъ (№ 931, на картата № 6), упиѣта се по водораздѣла му, съ направление почти сѣверно; минава едно слѣдъ друго прѣзъ връховетѣ Пилавъ-Тепе и Персенкъ и допира до връха Кайлъ-Чаль-Тепе или инакъ нарѣченъ Мадеръ-Тепе. Въ това си движение границата остава отъ къмъ България селата: Върбово, Чукуръ-Къой и Орѣхово, а отъ къмъ Турция — Брѣза, Лѣсково и Чуруково.

Отъ Мадеръ-Тепе границата се наклонява къмъ сѣверъ-сѣвероистокъ; слѣдва постоянно по водораздѣлната линия и достига Палазъ-Къой-Тепе; обръща се право на сѣверъ и продължава да слѣдва по водораздѣла на връховетѣ забѣлзани въ картата подъ № 1 и 2 и достига връха № 3, лѣжащъ на югъ отъ връха Келебекли-Тепе, като остава на Турция селото Тѣмрашъ, а на България с. с. Лилково, Ситово и Брѣзовица. Тукъ тя измѣнява направлението си на западъ; спуща се по права линия къмъ рѣката Тѣмрашъ-Дереси, прѣсича я въ мѣстото нарѣчено Къзъ-Кюприя